

NOAH - FOR DYRS RETTIGHETER
Dronningens gate 13
0152 OSLO

Trondheim, 07.10.2021

Deres ref.:

Vår ref. (bes oppgitt ved svar):
2021/5285

Saksbehandler:
Kjell Vidar Seljevoll

Vedtak i klagesak om skadefelling av ulv i deler av Tynset, Tolga, Alvdal, Engerdal og Rendalen kommuner

Miljødirektoratet opprettholder Statsforvalteren i Innlandet sitt vedtak om skadefellingsforsøk på en ulv i deler av region 5, datert 19. juli 2021. Direktoratet finner at Statsforvalteren sin behandling av sakene er i tråd med gjeldende regelverk, og at det ikke foreligger grunnlag for å endre vedtaket. Deres klage tas ikke til følge.

Vi viser til klage 22. juli 2021 på Statsforvalteren i Innlandet sitt vedtak datert 19. juli 2021. Klagesaken ble oversendt fra Statsforvalteren i Innlandet 2. september 2021.

Bakgrunn for saken

Det interkommunale fellingssamarbeidet v/Alvdal kommune søkte 18. juli om skadefellingstillatelse på ulv. Bakgrunnen for søknaden var at SNO den 18. juli hadde dokumentert en observasjon av ulv ved Gaupskardet, øst for Glomma, i Alvdal kommune. Observasjonen var gjort med viltkamera.

Statsforvalteren i Innlandet gav muntlig tillatelse til skadefelling av ulven 18. juli (skriftlig vedtak datert 19. juli). Det ble ikke felt ulv i medhold av tillatelsen.

Klagen

NOAH – for dyrs rettigheter, har klaget på Statsforvalteren i Innlandet sitt vedtaket om felling av ulv gitt 18. juli 2021. NOAH mener at;

- vedtaket ikke i tilstrekkelig grad er skademotivert og at det mangler en konkret vurdering av skaderisikoen, alvorlighetsgraden eller sannsynligheten av skadene.
- andre eventuelle alternativer til felling og deres potensial til å forebygge skade effektivt er ikke tilstrekkelig vurdert
- individenes genetiske status så langt det er mulig skal avklares i forkant av et skadefellingsforsøk, og at fellingsforsøk ikke kan iverksettes før det er avklart om ulven er et genetisk verdifullt individ

- Statsforvalteren ikke har hjemmel for å gjøre unntak fra § 21 jf. §§ 35 i viltloven, og at dispensasjonen som Statsforvalteren har gitt til å benytte motorkjøretøy i forbindelse med fellingsforsøket bør oppheves.
- den delen av vedtaket som gjelder bruk av løs på drevet halsende hund har vesentlige mangler og at bruk av slik hund ikke bør tillates

Direktoratet viser for øvrig til klagen i sin helhet.

Statsforvalteren sin behandling av klagen

Statsforvalteren i Innlandet har vurdert klagen i brev datert 2. september 2021. Der Statsforvalteren skriver følgende;

" 1. Vedtaket er ikke tilstrekkelig skademotivert, jf. rowiltforskriften § 9.

Som det fremgår av Statsforvalterens vedtak ble skadeomfanget på vedtakstidspunktet ansett å være begrenset. Statsforvalteren anså likevel at det forelå et vesentlig skadepotensial, med rundt 3000 – 4000 dyr på beite bare i Tynset og Tolga kommuner øst for Glomma. I tidsrommet 25.7. til 8.8. (etter at skadefellingstillatelse ble gitt) har det blitt dokumentert fire skader forårsaket av ulv i Tynset kommune. Videre vil Statsforvalteren peke på erfaringer fra de siste årene som viser at utvandrende ulver som dukker opp i prioriterte beiteområder kan forårsake store skader. Det har vært omfattende tap av beitedyr til ulv i Nord-Østerdal både i 2018, 2019 og 2020. Statsforvalteren kan ikke se at vedtaket er mangelfullt begrunnet når det gjelder vurdering av skadesituasjonen.

2. Vilkåret om andre tilfredsstillende løsninger er ikke oppfylt

I klagen angis at Statsforvalteren ikke tilstrekkelig har vurdert andre eventuelle alternativer til felling og deres potensial til å forebygge skade effektivt. I vår vurdering har vi lagt til grunn at det i denne fasen i beitesesongen ikke er realistisk å iverksette tidlignsanking. Denne vurderingen er dels begrunnet i at slik sankning vil ta flere uker å gjennomføre, og innebære et betydelig skadepotensiale i sankingsperioden. Dels er det heller ikke tilgjengelige arealer til et så stort antall beitedyr på trygge, inngjerdede arealer. Det finnes heller ikke beredskapsarealer som kan ta imot et så stort dyretall, og det er også vanskelig å se for seg at det vil kunne la seg oppdrive eller framskaffes for senere skadesituasjoner. Statsforvalteren ser at disse vurderingene i større grad kunne vært utdypet i vedtaket.

Statsforvalteren anser ikke at hverken flaggliner eller radiobjeller vil kunne bidra nevneverdig som alternative, skadeforebyggende tiltak. Radiobjeller kan virke tapsreducerende, men erfaring fra tidligere år viser, at selv med et stort antall dyr utstyrt med radiobjeller, forekommer det omfattende tap. Statsforvalteren har ikke vurdert flaggliner som forebyggende tiltak. Vi kjenner ikke til at dette har en dokumentert forebyggende effekt under norske forhold.

Statsforvalteren kan ikke se at vi i vårt vedtak har en mangelfull vurdering av andre, alternative skadeforebyggende tiltak. Vi

3. Om beskyttelse av genetisk verdifulle ulv

Statsforvalteren er kjent med føringer fra Klima- og miljødepartementet om at individenes genetiske status så langt det er mulig skal avklares i forkant av fellingsforsøk. Erfaringen har vist at det på sommerføre er svært krevende å finne materiale som gjør at genetisk status for ulv kan la seg fastslå. Tilgjengelige teknikker har de siste årene blitt bedre, blant annet gjennom at de nå også benytter saliva-prøver fra drepte/skadde dyr. Likevel er det fortsatt slik at det erfaringsmessig kan ta

uker eller måneder før man klarer å fastslå genetisk status på den aktuelle skadegjører. Vi har i vår dialog med skadefellingslagene bedt om at de samler inn eventuell ulveskit eller hårprøver som de måtte finne under skadefellingsforsøk, og også Statens naturoppsyn forsøker å finne mulig prøvemateriale under sine undersøkelser av drepte eller skadde dyr. For den aktuelle ulven i dette tilfellet foreligger det således fremdeles ingen kunnskap om genetikk. SNO leverte den 22.7. inn en hårprøve fra det aktuelle området, men laboratorie-resultatene viste at det ikke lot seg gjøre å lese dna-profil fra denne prøven (ikke-fungerende prøve).

På vedtakstidspunktet var det ingen kjent forekomst av genetisk viktige individer utenfor ulvesona i Norge. Det vil likevel være en fare for at et genetisk viktig individ felles når det ikke foreligger DNA som kan knyttes til det konkrete individet. Av hensyn til å kunne gjennomføre en effektiv felling basert på ferske observasjoner, i den hensikt å unngå omfattende skader, mente Statsforvalteren likevel at det i dette tilfellet var riktig å iverksette fellingsforsøk til tross for at genetisk status ikke var avklart.

4.1 Om vilkår om bruk av motorkjøretøy

Det er i vedtaket gjort et unntak fra § 21 i viltloven som forbyr bruk av luftfartøy og motorkjøretøy under jakt. NOAH påpeker at det kommer ikke klart frem i vedtaket hvorvidt det gis dispensasjon til bruk av motorkjøretøy for lokalisering av ulv. Statsforvalteren viser i den sammenheng til vilkårene i fellingstillatelsen der det tydelig framgår at det gis tillatelse til å postere i bil under gitte, detaljerte vilkår. Det er ikke gitt tillatelse til annen bruk av motorkjøretøy i forbindelse med dette skadefellingsforsøket. NOAH angir at de ikke kan se at det finnes hjemmel for Statsforvalteren til å gjøre unntak fra § 21, jf. § 35 i viltloven. Statsforvalteren viser til vedtaksbrevet der det framgår at tillatelsen er gitt etter rovviltforskriften § 9. I kommentardelen til forskriften framgår det; (...) Fylkesmannen kan ved iverksetting av felling sette til side de regler som ellers gjelder i viltloven om felling/jakt- og fangstmetoder, jf. Ot.prp.nr.37 (1999–2000), kapittel 4.1 og 4.4. (...).

4.2 Om vilkår om bruk av løs på drevet halsende hund

Når det gjelder konsekvenser for andre dyr eller naturmangfoldet generelt ved bruk av løs på drevet halsende hund, viser Statsforvalteren til at det stilles flere vilkår for bruk av slike hunder under fellingsforsøket med hensikt å redusere faren for negative konsekvenser. Blant annet skal hundene kun slippes på ferske spor, og hundeeier må være i stand til raskt å ta inn hunden dersom den slår over på annet vilt eller husdyr. Statsforvalteren viser for øvrig til at kommunen må gi dispensasjon fra båndtvangsbestemmelsene i hundeloven der det også kan settes egne vilkår. Vi vet at fellingsforsøk på ulv er svært krevende, men vi har erfaringer med at bruk av løs på drevet halsende hund kan bidra til et mer effektivt fellingsforsøk, raskere uttak av ulven og derved hindre skader på beitedyr.

NOAH ber om at iverksettelse av tillatelse stanses umiddelbart inntil det har vært undersøkt om den omtalte ulven kan være genetisk verdifull. Statsforvalteren vurderte ved mottak av klagen om det var forhold som tilsa at fellingstillatelsen burde trekkes tilbake, men kom til at det ikke var grunnlag for dette. Når det gjelder ønsker om utsatt iverksetting av pågående skadefellingstillatelser vil Statsforvalteren gjerne at dette meldes inn muntlig på vår vakttelefon 970 29 840, slik at vi kan gjøre en raskere vurdering av dette."

Statsforvalteren konkluderer med at de ikke kan se at det i klagen er kommet frem nye momenter som gir grunnlag for å omgjøre vedtaket, og opprettholder vedtaket av 18. juli 2021. Klagesaken oversendes Miljødirektoratet for endelig avgjørelse.

Det vises for øvrig i sin helhet til Statsforvalterens vedtak (som er tilgjengelige på www.miljovedtak.no) og brevet om oversendelse av klage til direktoratet.

Lovgrunnlaget

Lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) og forskrift 18. mars 2005 nr. 242 om forvaltning av rovvilt (rovviltforskriften) danner den juridiske rammen for Miljødirektoratet sitt vedtak i saken.

Naturmangfoldlovens formålsbestemmelse (§ 1) lyder:

«Lovens formål er at naturen med dens biologiske, landskapsmessige og geologiske mangfold og økologiske prosesser tas vare på ved bærekraftig bruk og vern, også slik at den gir grunnlag for menneskenes virksomhet, kultur, helse og trivsel, nå og i fremtiden, også som grunnlag for samisk kultur.»

Etter naturmangfoldloven § 5 er det et mål at artene og deres genetiske mangfold ivaretas på lang sikt og at artene forekommer i levedyktige bestander i sine naturlige utbredelsesområder. Tiltak etter naturmangfoldloven skal imidlertid avveies mot andre viktige samfunnsinteresser, jf. § 14. En slik avveining skal ikke medføre at målet i § 5 fravikes, men at tiltaket vil kunne medføre at målet i § 5 nås på en annen måte eller i et annet tempo enn hvis naturmangfoldet hadde vært eneste hensynet å ta, jf. prinsippet om en geografisk differensiert forvaltning.

Naturmangfoldloven § 5 og prinsippet om geografisk differensiert forvaltning er konkretisert gjennom §§ 3 og 4 i rovviltforskriften og gjennom den regionale forvaltningsplanen for rovvilt i enhver region.

Etter naturmangfoldloven § 7 skal prinsippene i lovens §§ 8 til 12 legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet. Naturmangfoldloven §§ 8 til 10 er omtalt senere i vedtaket. §§ 11 (*kostnadene ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver*) og 12 (*Miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder*) er lite aktuelle i dette tilfellet.

Det vises til naturmangfoldloven § 18 første ledd b), hvor det fremgår:

Naturmangfoldloven § 18 (annet uttak av vilt og lakse- og innlandsfisk etter vurdering av myndighetene):

Kongen kan ved forskrift eller ved enkeltvedtak tillate uttak av vilt og lakse- og innlandsfisk (...)
b) for å avverge skade på avling, husdyr, tamrein, skog, fisk, vann eller annen eiendom.

Vedtaket etter første ledd bokstav a til f kan bare treffes hvis uttaket ikke truer bestandens overlevelse og formålet ikke kan nås på annen tilfredsstillende måte.

Rovviltforskriften § 1 (Formål):

Formålet med denne forskrift er å sikre en bærekraftig forvaltning av gaupe, jerv, bjørn, ulv og kongeørn. Innenfor en slik ramme skal forvaltningen også ivareta hensyn til næringsutøvelse og andre

samfunnsinteresser. Forvaltningen skal være differensiert slik at hensynet til ulike interesser vektlegges forskjellig i ulike områder og for de ulike rovviltarter.

Forskriften skal sikre en forvaltning som vektlegger forutsigbarhet og lokal medvirkning.

Roviltforskriften § 3 (Nasjonale bestandsmål og bestandsovervåking):

I Norge skal det årlig være 65 ynglinger av gaupe, 39 ynglinger av jerv og 13 ynglinger av bjørn. Det skal være 4–6 årlige ynglinger av ulv. 3 av disse skal ha skjedd i revir som i sin helhet ligger i Norge.

Ynglinger utenfor ulvesonen skal medregnes. Der en del av reviret ligger i Sverige skal en yngling medregnes med en faktor på 0,5.

(...)

Nasjonalt overvåkingsprogram for rovvilt skal gi data om status og utvikling i rovviltbestandene, herunder også beskrive det antall årlige ynglinger som er dokumentert i regionene. Metodikk, datagrunnlag og resultater skal være offentlig tilgjengelig.

Roviltforskriften § 9 (Fylkesmannens myndighet til iverksetting av betinget skadefelling):

Fylkesmannen kan av eget tiltak eller etter søknad fatte vedtak om iverksetting av felling for å forhindre fremtidig skade innenfor rammen av kvote for betinget skadefelling gitt av rovviltneemnden, jf. forskriften § 8, eller Miljødirektoratet, jf. § 13. Fylkesmannen kan delegere sin myndighet til iverksetting av slik felling til kommunen i særskilte tilfeller.

Ved vurdering av om det skal gis tillatelse til skadefelling skal det legges vekt på føringene i regional forvaltningsplan, jf. forskriften § 6. Felling kan bare gjennomføres dersom det ikke finnes annen tilfredsstillende løsning ut fra prinsippet om geografisk differensiert forvaltning. Det skal særlig tas hensyn til

- a) Områdets betydning som beitemark*
- b) Skadenes omfang og utvikling*
- c) Potensialet for fremtidige skader*
- d) Muligheten for å gjennomføre forebyggende tiltak.*

Felling skal være rettet mot bestemte individer. Vedtak om felling skal være begrenset til et bestemt område, tidsrom og antall dyr. Det kan knyttes nærmere vilkår til fellingstillatelsen, herunder at bestemte dyr kan være unntatt, at felling skal foretas av nærmere bestemte personer, samt metoder for felling. Det kan også gis bestemmelser om dekning av påløpte utgifter i forbindelse med felling. Felling og forsøk på felling i henhold til denne bestemmelsen gjennomføres uavhengig av grunneiers jaktrett, jf. viltloven § 35.

Politiske og forvaltningsmessige rammevilkår

Stortinget har i rovviltforliket i 2011 presisert at norsk rovviltforvaltning skal skje innenfor rammen av Naturmangfoldloven og Bernkonvensjonen. Bernkonvensjonens artikkel 9 er sentral hva gjelder adgang til uttak av rovvilt for å beskytte bestemte interesser. Bestemmelsen inneholder to generelle vilkår i tillegg til flere spesielle vilkår. For at det skal kunne gjøres unntak

fra artiklene 6 og 7 og gis tillatelse til felling av rovvilt, må begge de generelle vilkårene være oppfylt samt ett av de spesielle vilkårene. Det første generelle vilkåret er at det ikke finnes noen annen tilfredsstillende løsning. Det andre generelle vilkåret er at uttaket ikke vil være skadelig for bestandens overlevelse. De mest aktuelle vilkårene i vurdering om uttak av rovvilt er at uttaket skal bidra til å avverge alvorlig skade på blant annet husdyr og tamrein, eller at det er i interesse om allmenne helse og sikkerhetshensyn, luftsikkerhet eller andre overordnede samfunnsinteresser.

Bestemmelsen er gjennomført i naturmangfoldloven § 18, som slår fast at det ved forskrift eller enkeltvedtak kan tillates uttak av vilt og lakse- og innlandsfisk bl.a. for å avverge skade på husdyr og tamrein, eller for å ivareta allmenne helse- og sikkerhetshensyn eller andre offentlige interesser av vesentlig betydning. Vedtak om uttak kan bare treffes hvis uttaket ikke truer bestandens overlevelse og formålet ikke kan nås på annen tilfredsstillende måte.

Om arealdifferensiering i rovviltregionene:

Av rovviltforliket i 2011 fremgår det at soneinndelingen må forvaltes tydelig. Det vil si at det skal være tydelige forvaltningsmessige forskjeller i henholdsvis prioriterte rovviltområder og prioriterte beiteområder. Rovviltet gis tydelig prioritet innenfor rovviltprioriterte områder. Det skal praktiseres en høy terskel for tillatelse til uttak av rovvilt i slike områder. Tilsvarende skal det være en lav terskel utenfor prioriterte rovviltområder hvor felling er det hovedsakelige skadeforebyggende tiltaket. Det aktuelle området er utenfor ulvesonen.

Regional forvaltning

Region 4 (Oslo, Akershus og Østfold) skal sammen med region 5 (Hedmark) ha 4–6 årlige ynglinger av ulv, hvorav 3 skal ha skjedd i revir som i sin helhet ligger i Norge, jf. rovviltforskriften § 4 e. Den todelte målsettingen som formålsparagrafen i rovviltforskriften setter, er søkt oppnådd gjennom forvaltningsplanene for rovvilt i de to regionene, jf. rovviltforskriften § 6. Her er det definert hvor beitedyr og rovvilt har prioritet.

Når bestandsmålet for den enkelte art er oppnådd, vedtar rovviltnemnda en kvote for betinget skadefelling, jf. rovviltforskriftens § 8, for perioden 1. juni til 15. februar. I perioden fra 16. februar til 31. mai ligger myndigheten til å ta beslutninger om felling normalt hos Miljødirektoratet. Rovviltnemndene i region 4 og 5 har vedtatt en betinget kvote på ti ulver for sesongen 2021/2022 og statsforvalterne i de to regionene er med det gitt myndighet til å vurdere konkrete søknader om skadefelling i henhold til rovviltforskriftens § 9 for perioden 1. juni 2021 til 15. februar 2022.

Kunnskapsgrunnlaget

Rovdata har ansvaret for formidling, drift og utvikling av Det nasjonale overvåkningsprogrammet for rovvilt. Rovdata er den sentrale leverandør av data om status og utvikling i rovviltbestandene til alle forvaltningsledd.

Offentlige avgjørelser som kan få følger for naturmangfoldet skal så langt det er rimelig bygge på vitenskapelig kunnskap om arters bestandssituasjon samt effekt av påvirkning, jf.

naturmangfoldloven § 8. Direktoratet vil vise til beskrivelsen av det Nasjonale overvåkningsprogrammet for rovvilt i kommentarene til rovviltforskriften § 3.

Føre-var-prinsippet, jf. naturmangfoldloven § 9, kommer til bruk i situasjoner hvor en ikke har tilstrekkelig kunnskap tilgjengelig, jf. § 8. Etter direktoratets syn er ikke dette tilfelle i denne saken. Det foreligger betydelig kunnskap om den samlede belastningen ulvebestanden blir utsatt for, jf. naturmangfoldloven § 10. Ulvebestanden er ikke begrenset av tilgjengelig areal. Utover enkelte påkjørsler, naturlig dødelighet og ulovlige felling er avgangen av ulv i Norge hovedsakelig gjennom lisensfelling og skadefelling.

Bestandsmålet er gitt i tallet på årlige ynglinger. Rovdata har 1. juni 2021 publisert endelig bestandsstatus for ulv i Skandinavia for vinteren 2020/2021. Det er registrert i alt 48 familiegrupper i Skandinavia, hvorav 5 helnorske og 7 familiegrupper i grenserevir. Det er videre registrert 27 revirmarkerende par, hvorav 5 i Norge og 1 i grenseoverskridende revir. Dette er samlet sett en økning på 3 familiegrupper i forhold til det som ble registrert forrige sesong. Rapporten melder også om en liten bedring i innavlskoeffisient fra 2019 til 2020.

Bestandsrapporten angir at det er registrert 5 helnorske ynglinger og 7 ynglinger i grenserevir. Alle revir er registrert i tilknytning til norsk ulvesone. Det beregnede antall ynglinger i Norge er 8,5 ynglinger inkludert grenserevir, noe som er over det nasjonalt fastsatte bestandsmålet på 4-6 årlige ynglinger i Norge, hvorav 3 helnorske ynglinger. Antall ynglinger i Norge er på samme nivå som for 2019/2020, og 0,5 mer enn registrerings sesongen 2018/2019.

Miljødirektoratet sin vurdering

Saken er behandlet etter naturmangfoldloven (nml.) § 18 og § 77 og rovviltforskriften § 9, jf. §§ 1 og 3. Direktoratet legger, i henhold til nml. § 7, prinsippene i nml. §§ 8-10 og 12 til grunn som en integrert del av avgjørelsen. Også forvaltningsmålet for arter i nml. § 5 er trukket inn i den skjønnsmessige vurderingen av saken. Det samme gjelder nml. § 14 om andre viktige samfunnsinteresser. Prinsippet i nml. § 11 anses ikke som relevant i denne saken fordi det ikke er aktuelt å stille fordyrende vilkår.

Statsforvalterens vedtak er gjort tilgjengelig på miljøvedtaksregisteret 19. juli 2021. NOAH har påklaget vedtakene i brev datert 22. juli 2021. Klagen er fremsatt innenfor klagefristen for vedtaket og klagen tas opp til behandling.

Miljødirektoratet viser til Statsforvalteren i Innlandet sitt vedtak, samt vurderingene knyttet til klagesaken i oversendelsesbrevet og vi tiltrer i det vesentlige statsforvalteren sine vurderinger av saken.

Skadepotensial

Områdene der det er registrert ulv 18. juli er utenfor ulvesonen, og i henhold til prinsippet om differensiert forvaltning skal det være en lav terskel for felling av skadegjørende rovvilt i beiteprioriterte områder. Miljødirektoratet tiltrer Statsforvalterens vurdering av at det var et stort skadepotensial i den aktuelle situasjonene. Det var en høy risiko for framtidig skader. Dette i lys

av tidligere erfaringer med ulv i de samme beiteområdene. Det har vært omfattende tap av beitedyr til ulv i Nord-Østerdal både i 2018, 2019 og 2020.

Andre forebyggende tiltak

Statsforvalteren erkjenner i oversendelsesbrevet at vurdering av andre forebyggende tiltak kunne vært viet noe mer oppmerksomhet i deres vedtak, og har gjort en grundigere gjennomgang ved andregangs vurdering av saken. Miljødirektoratet tiltrer Statsforvalterens vurderinger knyttet til mulighetene for å sette inn andre forebyggende tiltak for å forhindre fremtidig skade.

Beskyttelse av genetisk verdifulle individ

Det lar seg ikke gjøre å holde rede på et hvert individ av ulv i den skandinaviske ulvebestanden til enhver tid, men avtalene som er inngått med svenske myndigheter om å gjensidig informere hverandre dersom DNA fra genetisk verdifulle ulver registreres, er inngått for å øke mulighetene for å skjerme slike individer fra felling. Det foreligger dog ikke noe absolutt krav om at dyret skal identifiseres med DNA før det kan åpnes for skadefelling, slik det legges til grunn i klagen. Men det er en føring om at det, så langt det er mulig, gjennomføres forsøk på innsamling av prøve for identifisering av genetisk status før det fattes vedtak om felling.

Det er dermed viktig at statsforvalterne gjør en vurdering av om det kan være en mulighet for å få samlet DNA og avklart genetisk status, før vedtak om felling fattes. Samtidig vil det være nødvendig å avveie ønsket om genetisk avklaring for det aktuelle individet, opp mot den tapsrisikoen som påløper ved å utsette iverksettelse av et skadefellingsforsøk. Skader påført av ulv kan eskalere raskt, hvis felling ikke iverksettes og lykkes.

Motorkjøretøy

Statsforvalteren har i oversendelsesbrevet redegjort for deres anledning til å gi dispensasjon ved vedtak om skadefelling, samt vist til at det er satt nærmere vilkår for dispensasjonen som er gitt for at fra de generelle reglene er blitt gitt. Miljødirektoratet tiltrer Statsforvalterens vurderinger knyttet regelverket og mulighetene for å gi dispensasjon til postering fra bil. Vi mener videre at dispensasjonen som er gitt er gitt i et akseptabelt format.

Det vises også til Veileder for gjennomføring av fellingsoppdrag¹ kap 4.5.3. der fordelene med å kunne postere fra bil er nærmere omtalt.

Løs på drevet halsende hund

Den 13. juli 2017 kom Regjeringen med en tiltakspakke som ville gjøre det lettere å felle ulv utenfor ulvesonen, i beiteprioriterte områder. Som et ledd i denne tiltakspakken besluttet Regjeringen at myndigheten til å tillate bruk av løs, på drevet, halsende hund ved skadefelling på ulv, skulle delegeres fra Miljødirektoratet til fylkesmennene, (nå statsforvalterne). I brev av 14. juli 2017 fra Miljødirektoratet til fylkesmennene, ble myndigheten delegert med hjemmel i viltlovens § 35, tredje ledd. Statsforvalteren besitter følgelig myndighet til å gi dispensasjon for bruk av løs på drevet halsende hund til skadefelling av ulv.

¹ <https://www.miljodirektoratet.no/globalassets/publikasjoner/m1440/m1440.pdf>

Slipp av løs hund om sommeren, vil medføre en økt risiko for forstyrrelser/skade på annet vilt og beitedyr. Vi tiltrer Statsforvalterens beskrivelser av risikoer i vedtaket og mener også at de vilkår som er satt for bruken av slik hund er hensiktsmessige for å bidra til å redusere risikoen for uønskede hendelser. Det er slik vi ser det viktig at statsforvalterne har en tett oppfølging med kommunen/fellingslag som får dispensasjoner, slik at en får samlet erfaringer fra de tilfellene der løs, på drevet, halsende hund blir benyttet/sluppet løs. Det å sikre at logg fra fellingsforsøk og gps-logg fra hundepiler blir overlevert til Miljødirektoratet innen fastsatt frist, er viktig for å få samlet erfaringer med de slippene som faktisk blir gjort.

Vedtak

Med hjemmel i Lov av 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) § 18 første ledd b) og § 77, jf. forskrift av 18. mars 2005 nr. 242 om forvaltning av rovvilt (rovviltforskriften) § 9, jf. §§ 1 og 3, tar Miljødirektoratet ikke klagen fra NOAH - for dyrs rettigheter til følge, men opprettholder Statsforvalteren i Innlandet sine vedtak datert 19. juli 2021.

Direktoratets vedtak er endelig og kan ikke påklages, jf. forvaltningsloven § 28 tredje ledd.

Hilsen
Miljødirektoratet

Dette dokumentet er elektronisk godkjent

Ivar Myklebust
avdelingsdirektør

Knut Morten Vangen
seksjonsleder

Tenk miljø - velg digital postkasse fra e-Boks eller Digipost på www.norge.no.

Kopi til:

Klima- og miljødepartementet	Postboks 8013 Dep	0030	OSLO
Rovviltnemnda i region 5	Postboks 987	2604	LILLEHAMMER
Mattilsynet	Postboks 383	2381	Brumunddal
Landbruks- og matdepartementet	Postboks 8007 Dep	0030	OSLO
Alvdal kommune	Gjelen 3	2560	Alvdal
Statsforvalteren i Innlandet	Postboks 987	2604	LILLEHAMMER